

„VRTČEVA“ PRILOGA.

Na Krasu.

I.

Krivnóstne kraške ste vodé,
Rodí se potok, spet umira,
Na dan prihaja, a požira
Globoko brezdno spet ga v sé.

Li niste kraške ve vodé
Begočih let podobe vérne?
Iz večnosti se neizmérne
Begoča leta nam rodé.

A kratek, oh! je leta ték!
Nakrát izgine v večnost némo,
Rodí se drugo, ž njim mi grémo;
Pa spet je tajni skrije vék.

A večnost tudi nas enkrát
Sebój v skrivnóstni kraj pozóve.
Rabímo prav sedánje dnóve,
Da bomo v raj šli stanovát.

II.

Puščoben ti si, kraški svet!
Po gričih, ki so brez zelénja,
Tu brije burja in ne jénja;
Kedó ti more hvalo pet'?

Vender si slaven, kraški svét!
Če tvoja je zunanjest huda,
Pa v sebi mnoga kriješ čuda,
Ki gleda ptujec jih zavzét.

Osrče svoje kažeš ti,
Podzemske gledamo prostore;
Kedó pa popisáti more
Njih kras, ki čara nam oči?

Če zreš samó na lice, glej,
Da lice, dragi! te ne zmóti;
A notranjej srcá lepóti
Ostane cena za vselej.

Fr. Krek.

Otrokova večerna molitev.

Angelček prijatelj moj,
Váruj skrbno me nocój!
Tu se vstopi k glavi mi
In zatísní mi oči.
In ko spával bom sladkó,
Vzemi v sanjah me v nebó!
Deni tjà me pred Bogá,
Da ga zrl bom iz srcá;
Da v molitvi tam pred njim
Svoje prošnje položim
Za vse óne, ki za mé
Po očetovski skrbé:
Da očetovo glavó,

Čuval mater bo skrbnó;
Brate drage in sestré,
In učitelje skrbné.
Oh za tem pa nesi me
Tjà do Božje Matere,
Ki v naročji Jezuska
Ljubeznivo péstova.
Prosil bodem jo lepó,
Da me ona zmirom bo
Zlá in greha bránila,
Za nebó pripravljala. —
Zdaj pa, angelj, lahko noč!
Skaži svojo mi pomoč!

J. Rejec.

